

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ο Όδός Προαστείου, αρ. 10
ΑΙ συνδρομαί αποστέλλονται απ' ε-
κας εις Αθήνας διά γραμματοσήμου,
προνομισμάτων, χρυσού κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλ : ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικόν μυθιστόρημα, (μετά
εικόνων), κατά μεταφράσιν Χαρ. Αρνίον. — Βασβολδ Κρεστόβσκη :
ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Αρ. Γ. Κωνσταντινίδου. —
Α. Schneegans : ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Εν Αθήναις φρ. 8, ταίς επαρχίαις 8,50
έν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Εν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Παρακαλοῦνται οἱ ὀλίγοι ἐκ τῶν
κ. κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν, οἱ καθυστε-
ροῦντες εἰσέτι τὴν λήξασαν συνδρομὴν
τῶν, νὰ φροντίσωσι περὶ ἐγκαίρου
πληρωμῆς αὐτῆς.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ἀπαντα-
χοῦ κ. κ. ἀνταποκριταὶ ἡμῶν νὰ σπεύ-
σωσι πρὸς τακτοποίησιν καὶ ἐξόφλησιν
τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐξ εἰσπράξεως
συνδρομῶν ἢ πωλήσεως φύλλων κτλ.
Πολὺ θὰ μᾶς ὑποχρεώσωσι διὰ τοῦτο.

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΔ'

Ἡ ὑποδοχὴ ἦς ἔτυχεν ἐν Λοριὰν παρὰ
τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν ὑφισταμέ-
νων του ἐνέπλησεν εὐθύς τὴν καρδίαν του,
φαιδρότητος τοιαύτης, οἷαν δὲν ἐνόμιζε
πλέον δυνατὴν δι' αὐτόν. Πανταχοῦ χεῖ-
ρες εἰλικρινεῖς ἔσφιγγαν τὴν ἰδικὴν του
καὶ βλέμματα εἰλικρινῆ τὸν ὑπεδέχθησαν
μειδιῶντα.

Ἐν μόνον τὸν ἀνησύχησεν ἐπὶ τινα
χρόνον, ἡ ἰδέα τῆς δημιουργίας σχέσεων
τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς κοινωνίαν ἡρεμω-
μένην ἀληθῶς τῆς παρισινής, ἀλλ' ὅπως
ποτε ἔχουσιν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καὶ
ἐν ἐθιμοτυπίᾳ τῆς.

Καίπερ ἀγαπῶν τὴν μόνωσιν, ἠναγ-

κάσθη νὰ παραδεχθῇ τὰς ἐπισκέψεις. Ἐ-
δέησε νὰ τὰς ἐκτελῇ ἔστω καὶ κατ' ἄ-
ραιὰ διαστήματα. Ἄλλως τε ἀξιωματικός,
κεκτημένος τοιαύτην ἀξίαν δὲν ἦτο δυ-
νατὸν ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐπιζήτησιν τῆς
φιλίας του. Καὶ ἐκεῖ ἐπίσης ἐγένετο τὸ
ἀντικείμενον πλείστων ὧσων εὐνοϊκῶν καὶ
... ὑπὸ τοῦ συμφέροντος προκαλουμένων
ἐπιδείξεων. Πολλαὶ μητέρες προσήλωσαν
τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ νέου αὐτοῦ, τοῦ διά-
γοντος βίον τὸσον ἀνεπίληπτον καὶ αὐ-
στηρόν. Κατ' ἀνάγκην ἐγένετο ὁ σκοπὸς
παντοίων μηχανορραφῶν, τοσοῦτο μᾶλλον
ἐπιφθόνων, ὅσῳ διότι ὁ Πλεμόν, ἐπειδὴ ἀ-
κριβῶς δὲν ἐπέτρεπε καμμίαν, τὰς ἐνεθάρ-
ρυνε πάσας. Εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκείνην, τὴν
κατ' ἐξοχὴν ναυτικὴν, ἔνθα οἱ ἔρωτες
συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ συνεχίζωνται διαρ-
κῶς γενεαὶ ναυτικῶν, ὁ πλοίαρχος φυσι-
κὸν ἦτο νὰ εἶνε ἡ μεγάλη ἐλπίς, τὸ κα-
ταφύγιον τῶν ἐπιζητουσῶν γαμβροὺς διὰ
τὰς κόρας τῶν οἰκογενειῶν.

Ἐξωμολογήθη γελῶν τὴν στενοχωρίαν
του πρὸς τὸν ναύαρχον, ὑπὸ τὰς διαταγὰς
τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ.

— Σὰς παρακαλῶ, εἶπεν αὐτῷ, νὰ μοῦ
αὐξήσῃς τὴν ὑπηρεσίαν, ὥστε νὰ μὴ ἀ-
ναγκάζωμαι νὰ μένω δύο ἡμέρας κατ' ἐξ-
ακολουθήσιν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Ὁ ναύαρχος ἀπήντησε παιδρῶς ὅτι θὰ
κατέβηκε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τὸν
εὐχαριστήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἐπίστευεν ὅτι θὰ
εἶχεν ἀρκετὰς πρὸς τοῦτο ἀφορμὰς καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Ὁ Πλεμόν ἠρέσθη εἰς τὴν ἀπάντησιν
ταύτην, ἐν ᾗ ἐδηλοῦτο πᾶσα ἡ πρὸς αὐτόν
εὐνοία τοῦ ἀνωτέρου του. Ἀφ' ἐτέρου καὶ
αὐτὸς προσεπάθησε τὸ κατὰ δύναμιν νὰ
ἐπιτύχῃ ὅ, τι ἐζήτει.

Ἄλλως τε τοῦ ἤρρεσκεν ἡ νέα ἐκείνη
φάσις τοῦ σταδίου του. Ὁ τραχὺς βίος,
ὃν διήνυσεν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Σινι-
κῆς, οἱ κίνδυνοι, οὗς διέτρεξεν ἀπέναντι
τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέπνευσαν αὐτῷ βαθμυδὸν
τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πολὺπλαγκτον ἐκεῖ-
νον βίον. Εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ ναυτικοὶ
ἀποκτῶσι τοιαύτην συνήθειαν ἐκ τοῦ ἐ-

παγγέλματός των, ὥστε πᾶν ὅ, τι δὲν εἶνε
τρικυμία, προξενεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντύ-
πωσιν πλήρους γαλήνης.

Καὶ τὴν φυσικὴν κλίσιν ἂν δὲν εἶχε,
θὰ τὴν ἀπέκτα διὰ τῆς θελήσεως. Ὅλο-
ψύχως ἐπεδόθη εἰς τὰς μελέτας του. Τὰ
τορπιλλοβόλα, ἅτινα διηύθυνε, πέντε τὸν
ἀριθμόν, ἦσαν νέου συστήματος. Ἦσαν
ἐξωπλισμένα διὰ τορπιλλῶν Οὐάιτχεδ,
δὲν ἐχρειάσθη δὲ πολὺν καιρὸν ὁ Πλεμόν
ὅπως κατανοήσῃ πάντα τὰ πλεονεκτή-
ματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν νέων μη-
χανῶν. Χάρις εἰς τὰς προηγουμένας αὐτοῦ
μελέτας ἐν Χερβοῦργῳ ἐγίνωσκεν αὐτὰς
κατὰ βάθος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ
ἀποστολὴ του κυρίως συνίστατο εἰς τὴν
μελέτην τῶν τελειοποιήσεων, ὧν τὸ μη-
χάνημα ἦτο ἐπιδεκτικόν.

Ὡς πρὸς τοῦτο εἶχε γνώμην ὀρισμέ-
νην. Τὸ τορπιλλοβόλον τῶν 33 μέτρων
ἦτο πλοῖον ἀνεπαρκές. Ὁ νεαρὸς πλοῖ-
αρχος ἐνεθυμεῖτο τὸν κινδυνώδη αὐτοῦ
ἀρχος ἐνέπλουν ἀπὸ Τουλόνης μέχρι τοῦ κόλ-
που Ζουάν. Ἐνεθυμεῖτο ἔτι κάλλιον τὸν
φοβερόν κλύδωνα τῆς Κιτρίνης θαλάσσης,
καθ' ὃν τὸ 29 του κατεποντίσθη ἡ ναγ-
κάζετο δὲ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ λεπτόν
ἐκεῖνο ἐξ ἐλάσματος σιδήρου κάρφος οὐ-
δέποτε ἠδύνατο ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν σφο-
δρὰν ὀργὴν τοῦ Ὤκεανου.

Πρῶϊαν τινά, ἐνῷ ἠτοιμάζετο νὰ ἐξέλ-
θῃ ἐκ τοῦ δωματίου του, εἰδοποιηθεὶς τὴν
προτεραίαν περὶ τῆς ἀφίξεως νέου και-
νουργοῦς τορπιλλοβόλου, ὁ Πλεμόν ἠσθάν-
θη ἐνταυτῷ ζῶηράν ἐκπληξιν καὶ ἰσχυράν
συγκίνησιν.

Ἀνὴρ τις, ὅστις πρὸ τινος ἐθορύβει παρὰ
τὴν θύραν ἐπιμένων νὰ τὸν ἴδῃ ἀντὶ πά-
σης θυσίας, παρουσιάσθη αἵφνης ἐνώπιόν
του.

— Ὁ Ζιλλὰ! ἀνέκραξεν ὁ πλοίαρχος
συγκινηθεὶς μέχρις ἐγκατάων ἐκ τῆς θέας
τοῦ παλαιοῦ συντρόφου του.

Καὶ χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὴν ἱεραρ-
χίαν, χωρὶς νὰ παρεμβάλλῃ ἐμπόδια εἰς
τὴν κραυγὴν τῆς καρδίας του, ἤνοιξε τὰς
ἀγκάλας του πρὸς τὸν ναύτην.